

Carta a Guillaume de Tarde

(...)

Sabeu prou bé quins efectes provoca, en qualsevol ésser humà, la solitud, el silenci i la manca d'ocupació; el meu germà, particularment, a més, no ha estat mai, crec, ni una hora inactiu en tota la seva vida, i està acostumat a una activitat intel·lectual ininterrompuda.

Vós coneixeu una persona una trucada de la qual, sigui al prefecte, sigui a la presó civil de Le Havre, ho arranjaria tot. (...) Sobre el paper sembla que demanar això sigui ben poca cosa; i que acordar-l'hi no pot presentar cap inconvenient; més que més, tenint en compte que la privació de tan poca cosa pot tenir efectes destructors durables i considerables; tanmateix, són sovint coses precisament d'aquesta mena les que són impossibles d'obtenir, sense que es pugui saber per què. (...)

Notes:

1.- Guillaume de Tarde (1885-1989), escriptor, fill del reconegut jurista, sociòleg i filòsof Gabriel Tarde (1843-1904). Simone el conegué, el 1937-38, col·laborant als Nouveaux Cahiers en la comissió encarregada d'estudiar la reforma de l'ensenyament, de què tots dos en formaven part.

2.- André Weil havia estat enviat en missió científica als països nòrdics. En entrar França en guerra, es trobava a Finlàndia. Quan aquest país fou atacat per Rússia, sospitaren que era espia, i decidiren d'expulsarlo. Vers la fi de gener de 1940, fou embarcat amb destinació a Anglaterra i, després, reembarcat cap a França. Arribat que fou a l'Havre el 2 de febrer, fou inculpat d'insubmissió i retingut tres setmanes a la presó de l'Havre. Aquí, al principi, no li permetien de rebre llibres, ni paper per a fer matemàtiques. L'objecte d'aquesta carta era aconseguir que li permetessin de treballar-hi.